

تصیمات محاکم

رأی دیوان عالی تمیز فرانسه

راجع بتجددیدمحاکمه محکوم بجرائم خیانت بعنوان

جرائم تزویر مربوط بهمان دعوى

خصوصی و پارکه اقدام و رسیدگی کرده بعنوان آنکه انهم مورد تعقیب با انهم دیگری که محکمه جنحه به عنوان خیانت در امانت رسیدگی و حکم داده در هم شده و اتفکیک بردا نیست قرار منع تعقیب صادر کرده ولی بر اثر مخالفت پارکه باقرار هزبور محکمه استیناف قرار را فسخ و پس از رسیدگی و تحقیق قرار رسیدگی امر را در حکمه جنائی صدر کرده که آن سه نفر را بعنوان جرم اصلی و معاون و پنهان کننده جرم تعقیب کنند در صورتی که این دعوى همان دعوایی است که سابقًا محکمه رسیدگی زده و حکم داده است ۲

نظر آنکه مواد مورد استناد معتبرض نا این عمل جزائی که در تعقیب ثانوی توصیف و تعریف شده منطبق نیست زیرا در عین حال مسلم است که عناصر توصیفی این عمل از لحاظ کیفیت اساس جرم از چند جهت با علی‌جزائی ساقی فرو دارد و از طرفی اگر بطور کلی تزویر وربودن مانه را به دارای عنوان ممتاز و مشخص هستند لیکن این امتیاز و تشخیص در وضعیت دعوى ها ضمن رسیدگی محکمه بوسیله بیانات و اعلامات در حکم معلوم و واضح میگردد و در این مرد محکمه عمل تزویر را در حقیقت همال پنهان کردن جرم ربومند میل و موفقیت بحصول اطمینان از اینکه اوراق بها دار بمنظور فریب دادن مشتریان با که برخلاف واقع و حقیقت بکار برند دانسته است و تشخیص داده که اوراق دشتر را نیز بطور تقلب آمیزی با صورت نمایش ظاهر، که رخلاف واقع برای فریب دادن مشتریها درست کرده بوده اند مطابق نموده اند و در این صورت قطع نظر از موضوع ربومند مال در این دعوى نه تنها جای رسیدگی با انهم کلاه بزداری که غیر از ربومند مال است باقی است

بهوجوب این حکم: محکومیت متهم به جرم خیانت در امانت مانع تعقیب همان متهم در ذیله آن انهم بعنوان تزویر که بهقصد پنهان کردن عمل خود بود نیست مشروط به آنکه عذر صر انهم جدید با شرایط اساسی و اوضاع داخوال انهم سابق یکی نباشد

دیوان عالی تمیز فرانسه در حکم شماره ۳۴۱ مورخ دسامبر ۱۹۳۵ در این موضوع چنین رأی داده است:

(راجع باستدعاء تمیز سه نفر از حکم محکمه، استیناف دایر بقابل تعقیب بودن مستدعیان در محکمه جنائی با انهم تزویر و استفاده و کلاه بزداری خلاصه اعتراض آنکه «علاوه بر آنکه قرار هزبور مبتنتی بر اساس قانون نبوده برخلاف ماده ... قانون اصول محاکمات جزائی و ماده ۰۰۰ قانون مجازات و ماده ۰۰۰ قانون مدنی رفتار کرده است زیرا بی آنکه باطهارات یکی از متهمین دایر بخلاف از مواد مزبور جوابی داده باشد او را برای تعقیب بعنوان انهم بجرائم تزویر و استفاده و کلاه بزداری محکمه جنائی فرستاده است. در صورتیکه انهمات مزبور موضوع رسیدگی محکمه جنحه واقع شده و بطور کلی اسناد مورد دعوى تزویر عبارت بودند از اوراق خردید با فروش یا نهاده که چون دارای هیچیک از عنوانهای مصريح در قانون نبوده شامل مواردیکه در قانون مجازات پیش یافته شده نیست و متهم هزبور بهوجوب حکم قطعی محکمه بعنوان آنکه پول و اسناد و اسباب و اوراق بها دار که ه عنوان امانت یا ودیعه برای عمل معین باز سپرده شده بوده بضرر مالک آنها را نصرف و بکار برده محکوم بحبس شده است و مستنبط در این قضیه که بر حسب شکایت هدیعی

بنا بر این حکم محکمه بر خلاف مقررات قانونی بوده و اعترافات معتقدیان تمیز وارد نیست. ترجمه از جزوء احکام شماره ۱۰ دیوان تمیز فرانسه سال ۱۹۳۵

بلکه رسیدگی بموضع انهم به قزویر و استفاده و خبات در امانت که سابقاً مورد رسیدگی واقع شده ولی بهبود جه عناصر لازم برای ارتکاب عمل خلاف حقیقت بطور تقلیلرا تشکیل نمیداده موقعیت دارد.

تصحیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردیکه محکمه طبق عرضحال رای بقیمت عین داده

در صورتیکه تعهد راجع بعین بوده است

چنین رأی داده است:
 (انظر باینک، در سند مدرکیه فسمتی از موضوع تعهد عبارت از نفره و طلاقت و بموجب ماده ۲۲۰ قانون مدنی متعاملین باجراء آن چیزی که در عقود تصریح شده است ملتزم میباشند و تبدیل تعهدوقتی حاصل میشود که متعهد و هتعهدله به تبدیل تعهد اصلی به تعهد جدید راضی باشند و عدم تکذیب مدعی علیه بقیمت مدعی به مذکور در عرض حال که بر طبق ماده ۲۰ اصول محاکمات حقوقی فقط در تعیین ملاحتیت محکمه و مخارج محاکما که مؤثر است دلیل روایت بر تبدیل تعهد محسوب نیست بنا بر این استدلال محکمه مشدوش و حکم ممیزونه در این قسمت بموجب ماده ۳۴۰ قانون مزبور باتفاق آراء منقوص است)

و جب ماده ۲۲۰ قانون مدنی - عقود نه تنها متعاملین را به اجرای آن چیزیکه در آن نصیریح شده ملزم مینماید بلکه متعاملین به کلیه نتائجی هم که بموجب عرف و عادت با بموجب قانون از عقد حاصل میشود ملزم می باشند.

کسی بمدرکیت قبله نکاحیه مقداری طلا و نقره که بر ذمہ شوهر قرار داده شده بوده مقوماً از محکمه باید مطالبه کرده - محکمه زن را محکوم به بیحقی کرد، محکوم علیه استیناف داده محکمه استیناف پس از رسیدگی شوهر را محکوم به برداخت مدعی به نینماید - محکوم علیه تمیز خواسته دیوان عالی تمیز شعبه (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۷۱۳ ر ۱۴۲۳۴ مورخ ۲۲ ربیل ۱۳۴۹

تصحیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در موردیکه محکمه استیناف سند مسترد شده در مرحله

بدوی را بعنوان تکذیب و استرداد نپذیرد

محکوم علیه از حکم مزبور تمیز خواسته شعبه ۴ - دیوان عالی تمیز پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۵۹۱ ر ۱۳۴۹ ای ۱۱ مورخ ۱۶ ربیل ۱۳۴۹ داده است:

(بطوریکه حکم مورد شکایت مشعر است محکمه استیناف باستناد اینکه اوراق قبول اجارة مورد استناد مستدعي تمیز در مرحله بدوي مورد تکذیب و بالاخره از عداد دلائل خارج شده است تجدید تمیز با اوراق مزبور را در مرحله استینافی جایز ندانسته و از رسیدگی بدلیل

طبق تبصره ماده ۳۰۰ اصول آزفایش - ابراز دلائل جدید دعوی جدید محسوب نیست .
 حکمی باستناد ورقه مصالحه نامه از محکمه باید علیه مدعی علیه بیه خلع بـداز مقداری ملک صادر میشود - محکم علیه استیناف داده و محکمه استیناف یکی از ادله مستأنف را که تمیز باجاره نامه بوده بعنوان آنکه در مرحله بدوي مورد تکذیب مستأنف علیه واقع و مستأنف آنرا مسترد داشته نپذیرفته و رد کرده است و در نتیجه رأی بدوي را تأیید کرده است

مجموعه حقوقی

شماره ۱۶

بدوی قدر از نکمل رسیدگی و صدور قرار مقضی سند از عداد دلائل خارج شده باشد تجدید تمک آن بحظر و رقانوی نخواهد داشت بنا بر این رسیدگی محکمه از این جهت ناقص و حکم مورد استدعا تمیز منقول است)

مزبور صرف نظر کرده است و حال آنکه چون طبق تصریه ماده ۳۰ قانون آزمایش ایائی استندیکه در مرحله استینافی جایز است استناد استندیکه در مرحله بدوي ارائه شده باشد بطریق اولی جایز خواهد بود و بر تقدیر اینکه در مرحله

تصحیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد یکه محکمه استیناف بدعوی اعساری رسیدگی ماهوی کرده که در مرحله بدوي دعوی بعنوان تاجر بودن مدعی رد شده بود

حاصل میگردد که مستائب دارای تکن و نروت بوده و تاجر نمیباشد و بمحض توضیحی هم که از وکیل مستائب علیه خواسته اند محکم میتواند مستائب در نتیجه معامله تجارتی بوده بناء علیه حکم مستائفه مخدوش بنظر رسیده و فسخ میگردد و نظر بجهات سابق الذکر حکم باعصار فعلی مستائب صادر نمیشود .

محکوم علیه تمیز خواسته - دیوان عالی تمیز شعبه (۳) در حکم شماره ۱۴۲۱۳ ر ۱۷۲۶ مورخ ۲۷ ر ۱۶

پس از رسیدگی چنین رأی داده است :
 (طوریکه رأی محکمه بدوي ظاهراً اشعار دار ددر ماهیت قضیه اظهار نظر شده در عرضحال مدعی را فقط از حیث اینکه مشار اليه را تاجر تشخیص نموده رد کرده است و بنابر این ورود محکمه استیناف در رسیدگی به این امر و حکم به اعسار مدعی که در مرحله بدوي مورد رأی واقع نشده بوده مخالف قانون و اصول میباشد و طبق ماده ۳۴۰ آزمایش بااتفاق آراء نقض میشود)

کی بعدی به اعسار از پرداخت محکوم بدم محکمه بدایت عرضحال داده - و محکمه پس از استماع شهادت شهود از جهت اینکه مدعی اعسار تاجر است و از تاجر عرضحال اعسار پذیرفته نیست قرار در عرض حال اعسار او را داده است .

محکوم علیه استیناف خواسته - محکمه استیناف پس از رسیدگی چنین رأی داده : (اعتراض مستائب بر حکم مستائب عنده آنست که من تاجر نیستم سی سال قبل از این تاجر بودم بس از آن درگاه تجارت بوده ام شهود هم در محکمه بدایت شهادت داده و استشهاد هم ضمیمه عرض حال شده است اعتراض مزبور بر حکم مستائب عنده وارد میباشد زیرا بر طبق ورقه استشهاد به که مستائب ضمیمه عرضحال بدوي خود نموده و همچنین شهادت شهود که در محکمه بدوي حاضر شده و شهادت داده اند که مستائب در سابق تاجر بوده و بعد تصادفات و حوادثی در تجارت و زراعت برای اویش آمد که منتهی بنقض و بجزی او شده و مانع صاحب میباشد و شهادت شهود مزبور چنین استنباط شده و قناعت وجدانی

تصحیم دیوان عالی تمیز بر نقض

در مورد یکه محکمه استیناف باستناد آنکه دفاتر طرف در نسترس مستائب بوده و نتوانسته استفاده کند استناد بدقائق طرف را پذیرفته است

مطالبات تجاری حاصل شده باشد دلیل حساب میشود که باستناد شرکت نامه مبلغی بعنوان هم خود از شرکت مطالبه کرده و در مرحله بدوي محکوم له شده محکوم علیه از حکم مزبور استیناف داده محکمه استیناف پس از رسیدگی

بموجب ماده ۷۹ و ۱۸۷ قانون آزمایش هرگاه یکی از طرفین به دفاتر و اسناد تجارتی طرف دیگر استناد کند باید دفاتر مزبور ابراز شود - دفاتر تجارتی در مورد دعوی تجری بر تاجری در صورتیکه دعوی از محاسبات و

محکوم علیه تمیز داده - دبایی عالی تمیز شعبه - (۴) پس از رسیدگی در حکم شماره ۱۶۲۹ در ۱۴۱۲۹ مورخ ۱۸ آذر ۱۳۷۶ چنین رای اده است:

(نظر باینکه سند مدرکیه دلال دارد به اینکه يك قسمت از سرمایه شرکت عبارت از مطالبات بوده و مستدعي تمیز برای روشن شدن امر رسیدگی به اسبابات را لازم دیده و بهمین جهت استفاده بدفاتر شرکت نموده محکمه استقیمه ف باستدلال اینکه دفاتر در موقع طرح قضیه در دائره استلطاق در دسترس مدعی علیه بوده و موارد استفاده خود را توانسته معین کنند تفاصیل مشارکه را مورد توجه قرار نداده در صورتی که عدم توانائی مشارکه در آن موقع مانع استفاده او در این مرحله نخواهد بود بنا بر این رأي محکمه مخالف ماده ۷۹ و ۱۸۷ قانون اصول محاکمات حقوقی صادر شده و حکم ممیز عنده بموجب ماده ۳۴۰ آنون مزبور بااتفاق آراء منقوص است . .)

حکم بایت را نأیید و بعد از اعتراض بر حکم غایبی چنین رای داده: (قسمتی از اعتراض معتبرض تکرار همان اعتراضاتی است که در ضمن عرضحال استقیمه اشعار داشته و چون مذکور نبوده قابل توجه واقع نگردیده و در حکم معتبرض عنه نیز موجه آرد شده است قسمت دیگر م م برونویس ورقه صورت جلسه راجمه بدعاوی تصرف عدوانی و رونویس اوراق استنطافیه برای احراز مداخله مستقیمه معتبرض علیه درگذشت است نموده در ضمن لایحه مورخ ۸ آذر ۱۳۱۵ تقدیم داشته هیچیک دلایل بر مقصود معتبرض اذاردو معتبرض علیه مطابق عوائد و حق الشرکه را هم نموده تا مستلزم رسیدگی بدقتر باشد بلکه همان بولی را که برای سرمایه شرکت داده مطالبه نموده است و چون دادن وجه مزبور از از طرف معتبرض علیه بمعتبرض ثابت است باید رد نماید علیهذا حکم معتبرض عنه باعتبار خود باقی است و ناید میشود -)